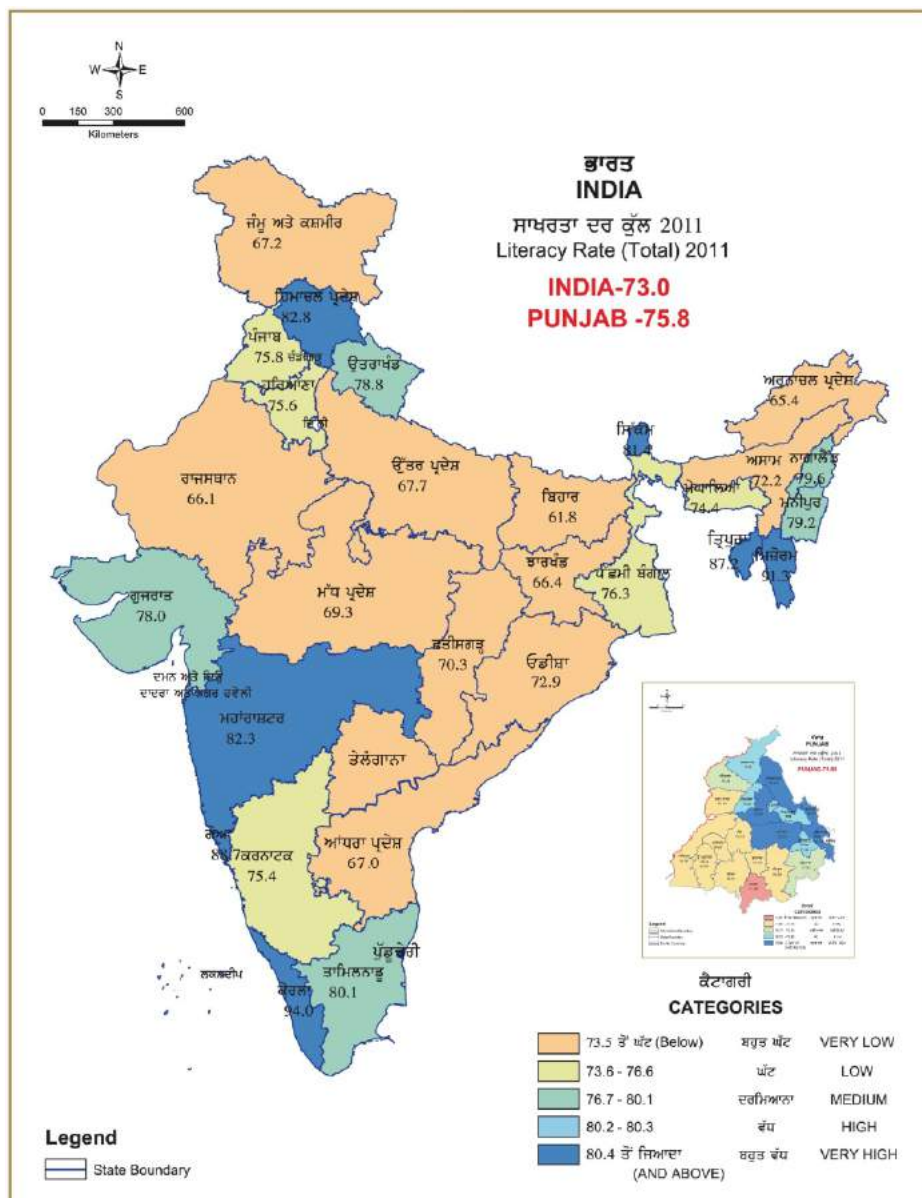
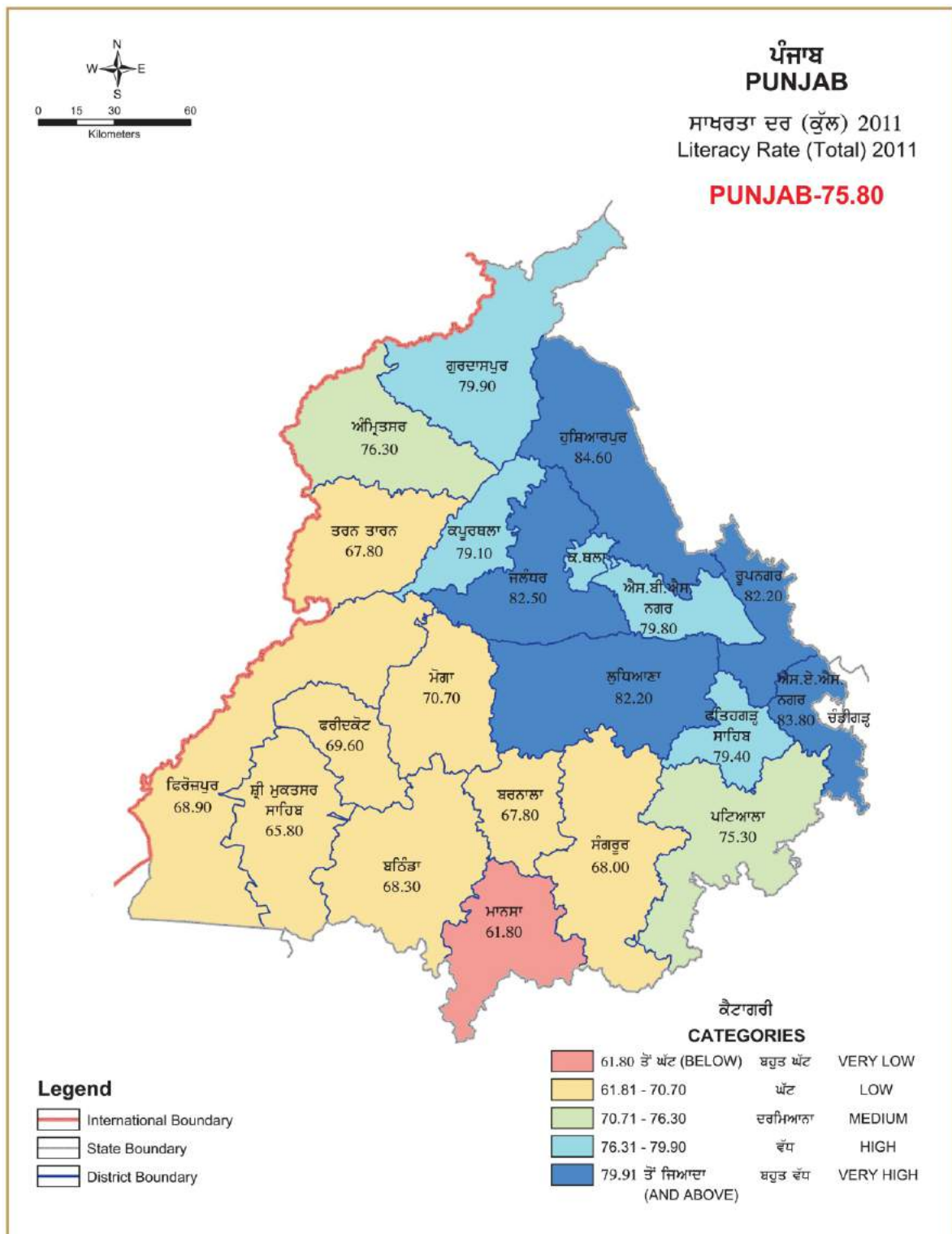

ਸਾਖਰਤਾ (Literacy)

ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਅਤੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਵਿਕਾਸ, ਜਨਮ ਸ਼ਕਤੀ (Fertility) ਨਾਸ਼ਵਾਨਤਾ (mortality) ਅਤੇ ਪਰਵਾਸ (migration) ਵਰਗੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਹਨ। ਸਾਖਰਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਖਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਨਗਣਨਾ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਖਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਹੈ- ਜੋ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਖ-ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ 1991 ਦੀ ਜਨਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 2001 ਅਤੇ 2011 ਦੀਆਂ ਜਨਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਨੂੰ ਗਿਆਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ -

ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ = $\frac{\text{ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ}}{\text{ਕੁੱਲ ਆਬਾਦੀ}} \times 100$

ਜਨਗਣਨਾ 2011 ਦੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 73 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ 2001 ਵਿੱਚ 64.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 80.9

ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ 64.6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਕੇਰਲ (94%) ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਜ਼ੋਰਮ (91.3), ਗੋਆ (88.7%) ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ (87.2%) ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਕਸ਼ਦੀਪ (91.8%) ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਮਨ ਅਤੇ ਦਿਉ (87.1%) ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ (75.8%) ਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੌਦਵਾਂ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ (81.8%) ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (84.6%) ਸਾਖਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਾਨਸਾ (61.8%) ਸਭ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 53.7% (2001) ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ 64.6% ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਔਰਤਾਂ ਦੀ 92.1% ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਹਰੀ ਰਾਜ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਔਰਤਾਂ ਦੀ 52.1% ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਕੌਮੀ ਔਸਤ 64.6% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਓਡੀਸ਼ਾ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਅਰੁਨਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਝਾਰਖੰਡ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ (2001-2011) ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ ਵਧੇ ਸਾਖਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਾਖਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਸਾਖਰ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਦਸ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ-ਕੇਰਲ, ਲਕਸ਼ਦੀਪ, ਮਿਜ਼ੋਰਮ, ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦਿਉ, ਪੁੱਡੂਚੇਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅੰਡੇਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਕੋਬਾਰ ਦੀਪ ਸਮੂਹ ਨੇ 85 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਯੋਜਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2011-12 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮਿੱਥਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

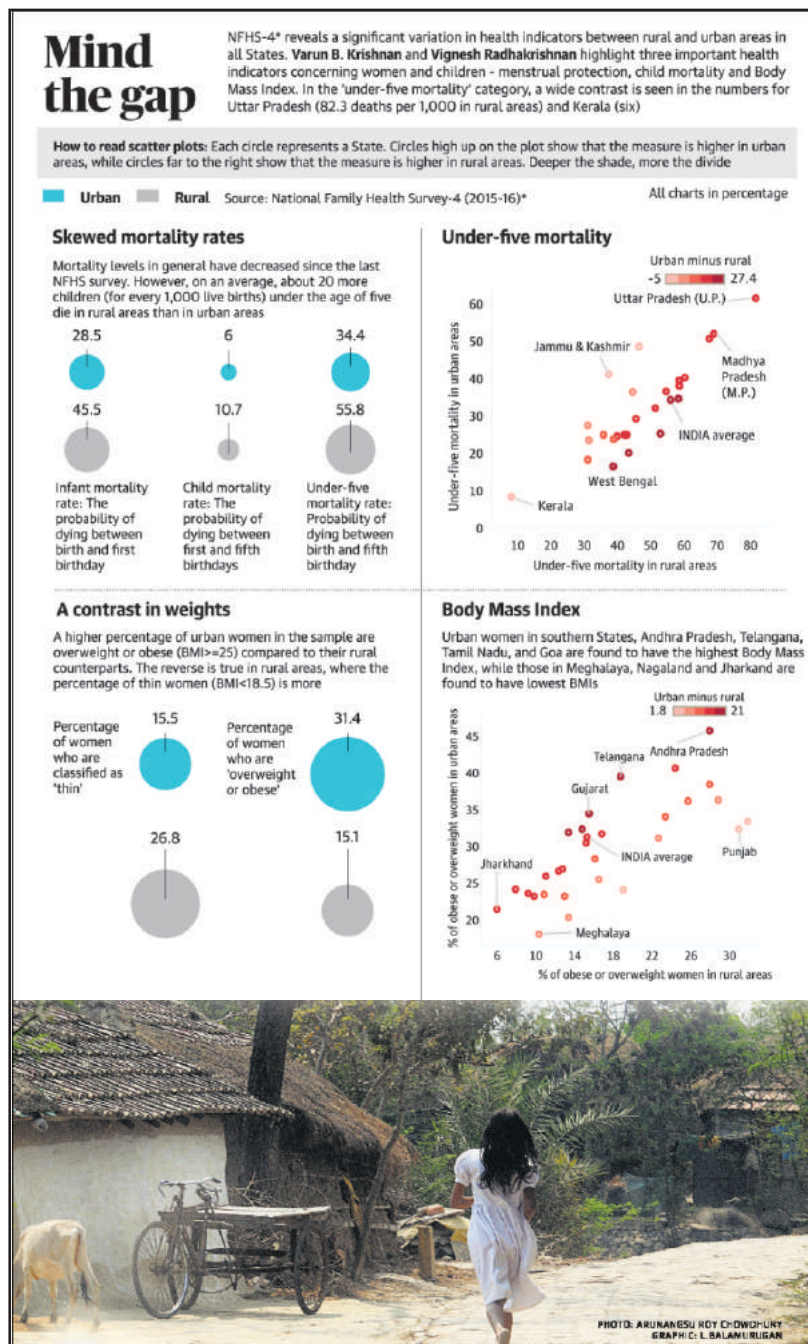
ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੌਮੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨ ਵਰਗੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ।

ਸਿਹਤ (Health)

ਸਿਹਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਹ ਹਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਰਚਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਿਹਤ ਹਾਲਤ ਦੀ ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਸਿਹਤ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੁਣ ਦੇ ਸਿਹਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਕੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਲਗਪਗ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਤੱਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲਾਂ, ਡਿਸਪੈਂਸਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਤ ਦਰ ਸਾਲ 1951 ਵਿੱਚ 25 ਪ੍ਰਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ 7.9 ਪ੍ਰਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਔਸਤ ਉਮਰ ਵੀ 60 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ (1951-

2011), 36.7 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 65.2 ਸਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਬਜਟ ਹਰ ਸਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਵੀ ਲੋਕ ਮਾੜੀ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਰਗੇ ਤੱਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

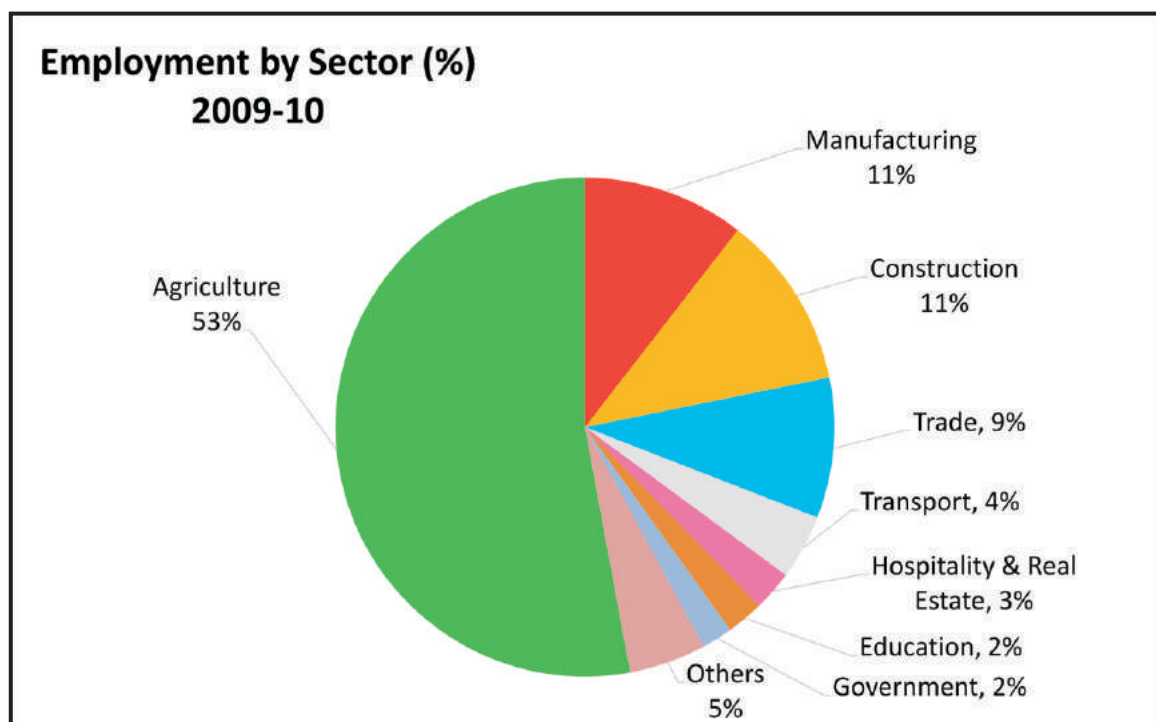

ਕਿੱਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਰਚਨਾ (Occupational Structure of Population) :

ਕਿੱਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਗੀਕਰਣ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਤੇ ਟਰਸ਼ਰੀ ਸੈਕਟਰ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣਾ, ਮੱਛੀ ਪਾਲਣਾ, ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਿਰਮਾਣ ਕਿਰਿਆ, ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨਾ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਆਦਿ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟਰਸ਼ਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 15 ਤੋਂ 59 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਰਥਚਾਰਾ (Economy) ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ 53% ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਸੰਖਿਆ ਕੇਵਲ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਤੇ ਟਰਸ਼ਰੀ ਸੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 13% ਅਤੇ 20% ਦੇ ਲਗਪਗ ਜਨਸੰਖਿਆ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਤੇ ਟਰਸ਼ਰੀ ਸੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੋਂ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਦਬਾਅ ਘੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਰਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸੈਕਟਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਕੇ, ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਤੇ ਟਰਸ਼ਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਿਸ਼ੋਰ-ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵਾਲਾ ਪਰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਗਰੁੱਪ (Adolescents as under served population group with special needs) :

ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਉਹ ਮੱਧ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਨੁੱਖ (ਨਰ ਤੇ ਮਾਦਾ ਦੋਵੇਂ) ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ 10 ਤੋਂ 19 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਲੱਗਪੱਗ 22 ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੜਾਅ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਲਿੰਗ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜਣਨ ਸੂਝ ਤੱਕ, ਦਿਮਾਗੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਬਾਲਗ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕ ਨਿਰਭਰਤਾ ਤੋਂ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਲੱਛਣ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੱਖ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਿੰਗ, ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੜਾਅ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਇਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਣਗੌਲਿਆ ਗਰੁੱਪ ਹੈ।

ਸਰੀਰਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ (10-14 ਸਾਲ), ਵਿਚਕਾਰਲੇ (15-17 ਸਾਲ) ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ (18-19 ਸਾਲ) ਦੌਰਾਂ (periods) ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾੜੀ ਖੁਰਾਕ, ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ, ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਲ ਵਿਆਹ, ਬਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਗਰਭਧਾਰਨ, ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਹੱਟਣਾ, ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਹਿੰਸਾ, ਉਦਾਸੀ, ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵਾਲਾ ਜਨਸੰਖਿਆ ਗੁੱਟ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ—

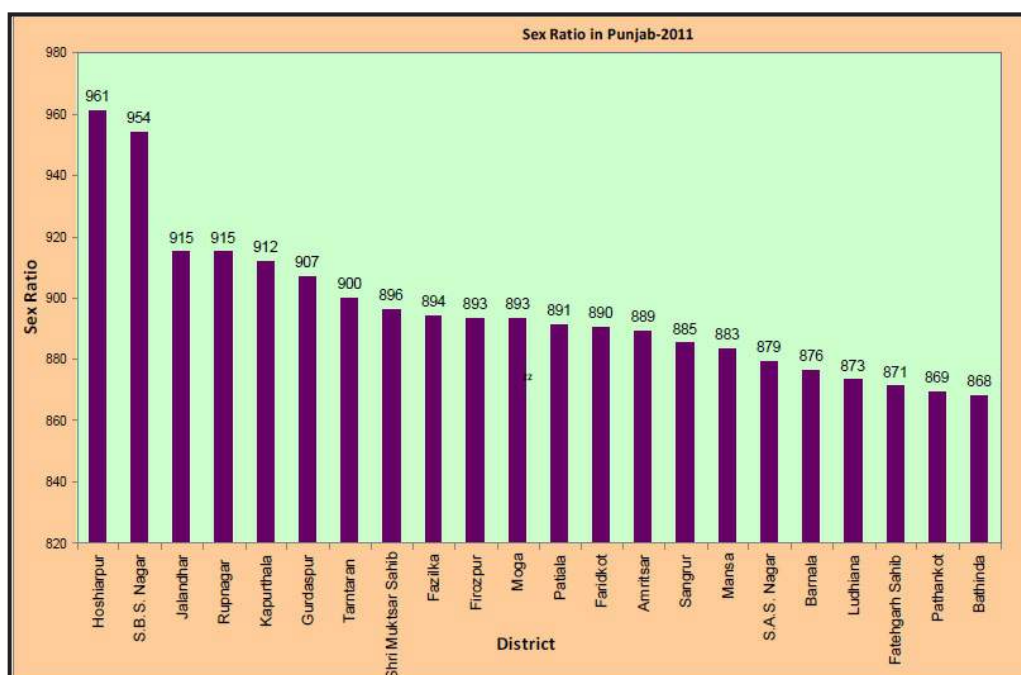
- ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਜਾਂ ਸੰਤੁਲਤ ਖੁਰਾਕ
- ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ
- ਪਸੰਦੀਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵਿੱਦਿਆ
- ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਈ।
- ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਹੱਟਣਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ
- ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇਰੇ ਭਵਿੱਖ ਸੰਬੰਧੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਧ

ਕੌਮੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੀਤੀ 2000 (National Population Policy 2000) ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਕੁਝ ਟੀਚੇ ਮਿੱਥੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਭਵਿੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੱਛੇ ਵਤੀਰੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਭਮਿਕਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮਾਂ-ਬਾਪ

ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਅੱਛੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੱਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅੰਗ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੱਭਿਅਕ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਸਕਣ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਹਮਉਮਰਾਂ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

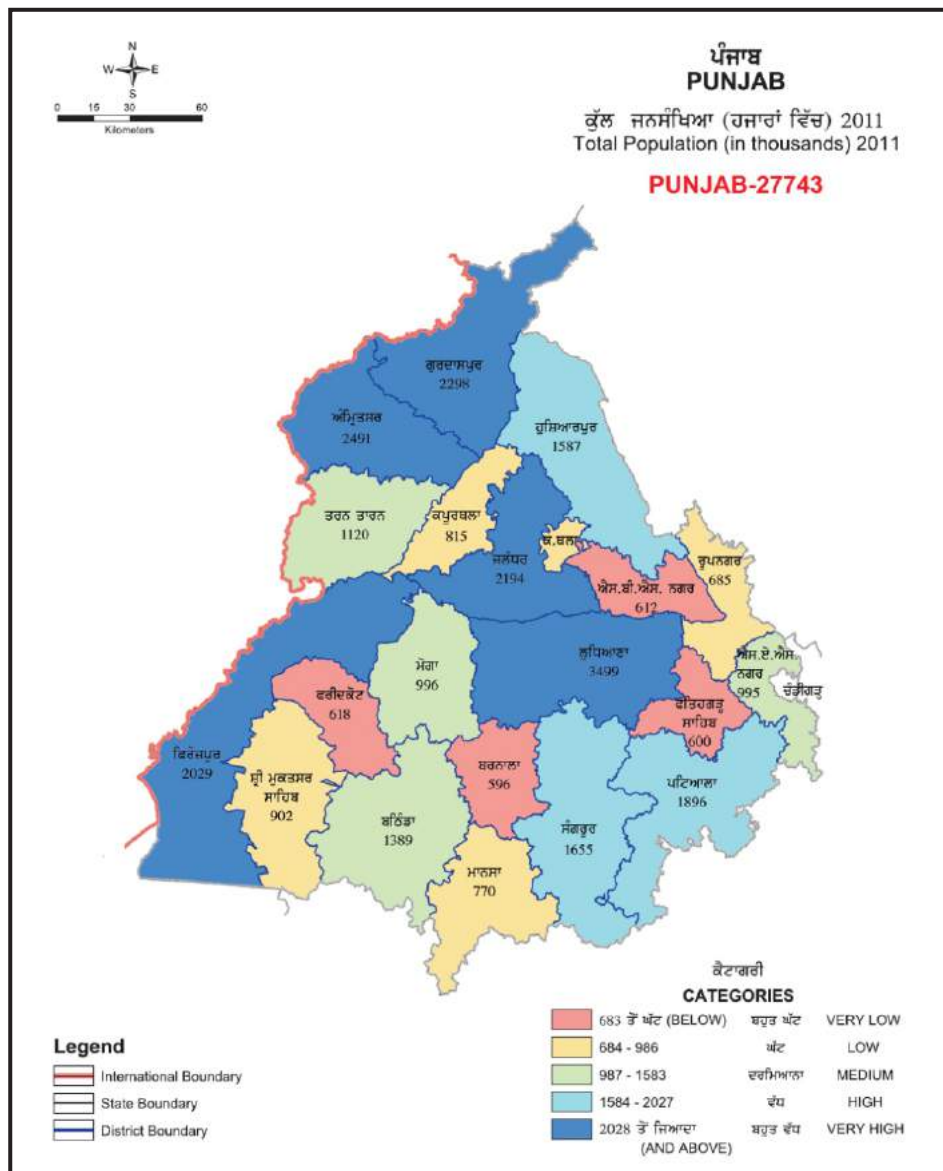
ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਸੋਂ (Population of Punjab) :

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ 50,362 ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ ਜੋਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰਕਬੇ ਦਾ ਸਿਰਫ 1.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਥੇ ਭਾਰਤ ਦੀ 2.3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਸੋਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਦਰਵੇਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਾਲ 2011 ਦੀ ਜਨਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਨਸੰਖਿਆ 2,77,43,338 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਨਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ, ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ (Gender Ratio) ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ (2001-2011) ਵਿੱਚ 876 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 895 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ (Literacy Rate) 75.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 84.16 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ ਜੋਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਵਸੋਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਵਸੋਂ ਵੰਡ (Distribution of Population)

ਪੰਜਾਬ ਦੇ 12,581 ਪਿੰਡ ਅਤੇ 217 ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ ਜਿਥੇ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਜਨਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਸੋਂ ਵੰਡ ਇਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਵੱਧ ਵਸੋਂ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ, ਪਿੰਡ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 16 ਲੱਖ ਅਤੇ 11 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਸਿਰਫ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ (Density of Population) ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—

1. ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ (Low Population Density Region)
2. ਸਧਾਰਨ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ (Moderate Population Density Region)
3. ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ (High Population Density Region)
4. ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ (Very high Population Density Region)

1. ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ—ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ 400 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਮਾਨਸਾ ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ 348 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ ਜੋਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

2. ਸਾਧਾਰਨ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ—ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਤਰਨਤਾਰਨ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮੋਗਾ, ਬਠਿੰਡਾ, ਬਰਨਾਲਾ ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ 401 ਤੋਂ 500 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ।

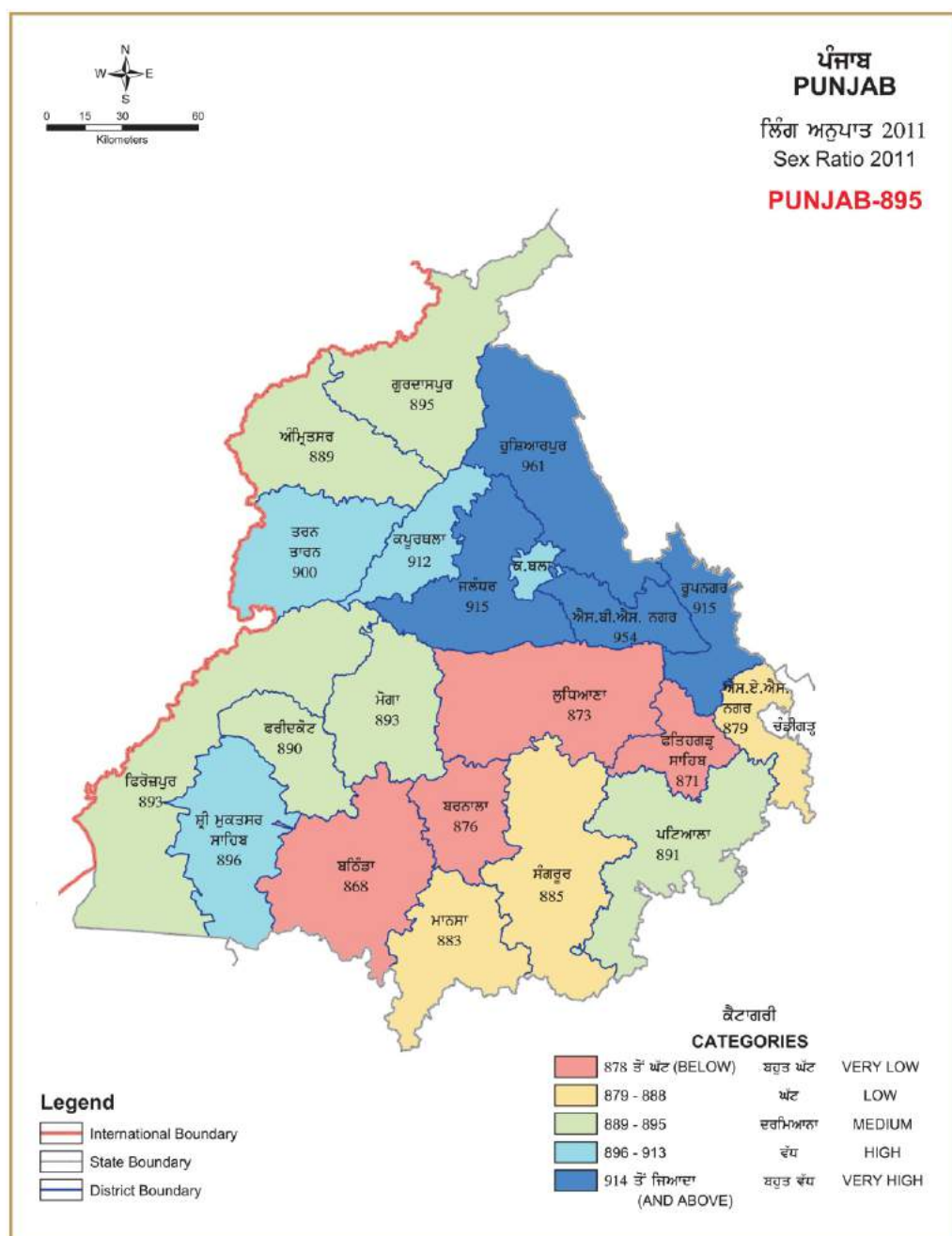
3. ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ—501 ਤੋਂ 600 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਰੂਪਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

4. ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ—ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ 600 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਲੰਧਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਿਸਦੀ ਕੁੱਲ ਅਬਾਦੀ 34,98,739 ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ 59.2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੋਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਨ, ਦੀ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਜੋਕਿ 978 ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (928), ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ (909) ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ 836 ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹਨ।

ਪੇਂਡੂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਸੋਂ (Urban-Rural Population)—ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚੋਂ 1,73,44,192 ਵਿਅਕਤੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1,03,99,146 ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 62.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ 37.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਸੋਂ 33.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ (2001 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 37.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ (2011) ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਲਿਖਾਈ ਅਤੇ ਕੰਮ-ਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤੱਤ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ (2001-2011) ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਕੁਲ ਵਸੋਂ ਦਾ 54.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੋਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 38.3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਤਰਨਤਾਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਸੋਂ, ਕੇਵਲ 12.7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਥੇ ਦੇ 87.3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੋਕ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਸੋਂ : ਲਿੰਗ ਅਧਾਰਤ ਬਣਤਰ (Gender Based Composition of Population)—ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚ 1,46,39,465 ਮਰਦ (Males) ਅਤੇ 1,310,3873 ਇਸਤਰੀਆਂ (Females) ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਰਦ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਇਹ 895 ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ

ਅਸੀਂ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ (Gender Ratio or Sex Ratio) ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ 1000 ਮਰਦਾਂ ਪਿੱਛੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 895 ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ 907 ਹੈ ਜਦਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ 875 ਹੈ ਜੋਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਸਾਲ 2001 ਦੀ ਜਨਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਦਾ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ 876 ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ 3 ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ (2001-2011) ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 19 (ਇਸਤਰੀਆਂ) ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ 961 ਹੈ ਜੋਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ (954) ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ, ਜਲੰਧਰ (915) ਅਤੇ ਰੂਪਨਗਰ (915) ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਿੰਗ

ਅਨੁਪਾਤ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲੇ ਬਠਿੰਡਾ (868), ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ (871), ਲੁਧਿਆਣਾ (49 ਇਸਤਰੀਆਂ) ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ (40 ਇਸਤਰੀਆਂ) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਾਧਾ ਮਾਨਸਾ (03 ਇਸਤਰੀਆਂ) ਅਤੇ ਬਰਨਾਲਾ (04 ਇਸਤਰੀਆਂ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਘਾਟਾ (-02 ਇਸਤਰੀਆਂ) ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 870 (2001) ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ 868 (2011) ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ (2001-2011) ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚਿਆਂ (0-6 ਸਾਲ) ਦੇ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ 48 (ਲੜਕੀਆਂ) ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ 0-6 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ 798 ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਕੇ 846 ਹੋ ਗਿਆ ਜੋਕਿ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਸੂਚਕ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਸੋਂ : ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬਣਤਰ (Occupational Structure of Population)—ਪੰਜਾਬ ਇੱਕ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਜ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਥੋਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਸੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਧੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਲ 2011 ਦੀ ਜਨਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਲ ਕਾਮਿਆਂ (Workers) ਦਾ 35.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਧੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ 3.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਾਮੇ ਘਰੇਲੂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ 60.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਾਮੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੁਕਤਸਰ (58.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਅਤੇ ਮਾਨਸਾ (59.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ (17.6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ (18.7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਾਮੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹਿ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਦਯੋਗ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵੀ 76.15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਾਮੇ ਗੈਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਧੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੋਹਾਲੀ (ਐੱਸ.ਏ.ਐੱਸ. ਨਗਰ), ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੇਂਦਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਸਤੇ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਕੌਮੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੀਤੀ 2000 (National Population Policy 2000)—ਕੌਮੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੀਤੀ 2000 ਦੇ ਫੌਰੀ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੂਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਗਰਭ ਨਿਰੋਧਕ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਅੰਤਰ-ਖੰਡੀ ਸੰਚਾਲਨ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਲ 2045 ਤੱਕ ਸਥਿਰ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

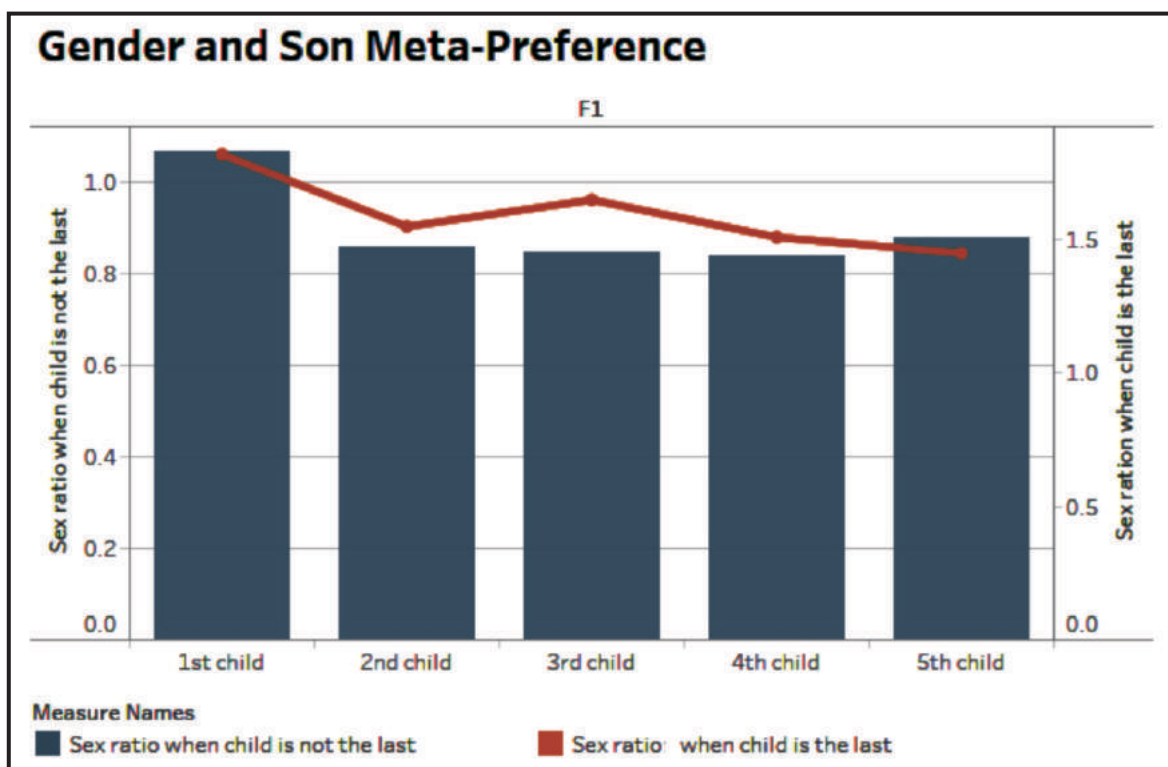
ਕੌਮੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿੱਦਿਆ ਦੇਣਾ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਬਾਲ ਮੌਤ ਦਰ ਨੂੰ 1000 ਜਨਮਾਂ ਪਿੱਛੇ 30 ਘੱਟ ਕਰਨ, ਮਾਤਾ ਮਰਨ ਦਰ ਅਨੁਪਾਤ

ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਜਨਮ ਪਿੱਛੇ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨ, ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ (ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ) ਵਿਆਹ ਕਰਨ, ਛੋਟੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ, 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਨਮ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਨਮ ਟਰੇਡ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਕੌਮੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੀਤੀ 2000 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਲ ਜਨਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰ, ਮਾਤਾ ਮਰਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦਰ ਅਤੇ ਬਾਲ ਮੌਤ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ (2001-2011) ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮਾਦਾ-ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ

ਮਾਦਾ-ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ-ਇੱਕ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਸ਼ਾ (Female Foeticide – A worrisome Situation)– ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਲਿੰਗ-ਅਨੁਪਾਤ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਏਸ਼ਿਆਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 943 ਅਤੇ 895 ਹੈ। ਬਾਲ ਲਿੰਗ-ਅਨੁਪਾਤ (0-6 ਸਾਲ) ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 919 ਅਤੇ 846 ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਖਤਰੇ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ, ਲਿੰਗ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਦਬਾਅ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

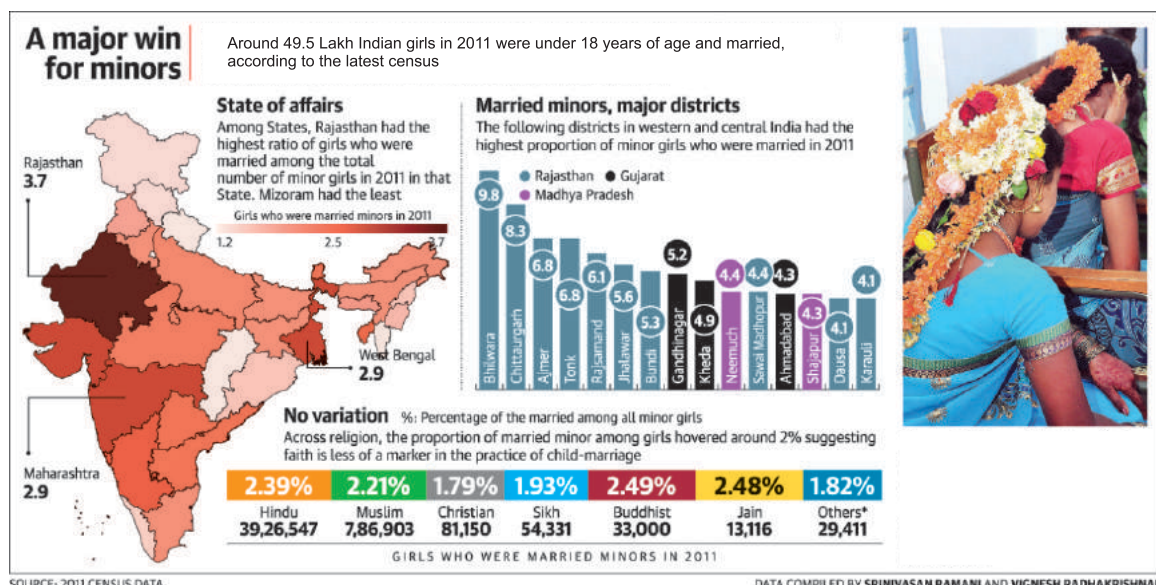

ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਬਾਲੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਬਾਲ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ

ਵਾਸਤੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਹ ਘੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰਨਾ, ਭੁੱਖਿਆਂ ਰੱਖ ਕੇ ਮਾਰਨਾ, ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਚਲ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣਾ ਆਦਿ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਅ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ-ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦੇਣਾ। ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਇਹ ਕਤਲ, ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਮਨੀਸੈਂਟੇਸਿਸ (amniocentesis) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰੂਣ ਦਾ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ-ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਹਨ—

1. ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰਸਮਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਤਰੀ ਨਾਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣੀ।
2. ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।
3. ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਖਰਚਾ।
4. ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਲੜਕੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।
5. ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਲਾੜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ।
6. ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤਲਾਕ ਆਦਿ।
7. ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਮ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ।

ਜੇਕਰ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਵਰਗੀ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਲਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲ ਜਨਸੰਖਿਆ ਜਾਂ ਵਸੋਂ

ਰਹੇ ਜੁਰਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਨਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧ, ਲਿੰਗੀ ਹਮਲੇ, ਬਹੁ-ਪਤੀ ਪ੍ਰਥਾ, ਵੇਸਵਾ ਪ੍ਰਥਾ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਣਮਨੁੱਖਤਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈ ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ—

1. ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਵਰਗੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

2. ਕਸੂਰਵਾਰ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਨਰਸਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

3. ਦਾਜ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਚਲਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

4. ਲੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਪੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੀਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਵਾਸਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

5. ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਦਾਜ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਵਿਆਹ ਤੇ ਸ਼ਗਨ ਸਕੀਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਕਦਮਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ (0-6 ਸਾਲ) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 876 ਅਤੇ 798 (ਸਾਲ 2001) ਤੋਂ 895 ਅਤੇ 846 (ਸਾਲ 2011) ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ (Conclusion)

ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੰਜਕਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਜਿਊਣ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲਿੰਗ ਅਧਾਰਤ ਪਹਿਲਾਂ (Gender based priorities) ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਿੰਗੀ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾੜੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਔਰਤ ਜਾਤੀ ਦੁਰਲੱਭ ਬਣ ਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਗਰਭਪਾਤ ਵਰਗੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ (Summary)

- ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਜਨਸੰਖਿਆ 7 ਅਰਬ 43 ਕਰੋੜ 26 ਲੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
- ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਜਨਸੰਖਿਆ 1 ਅਰਬ 32 ਕਰੋੜ 68 ਲੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
- ਭਾਰਤ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਸੰਸਾਰ ਦਾ 2.4 ਫੀਸਦੀ ਤੇ ਵਸੋਂ 16 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
- ਆਬਾਦੀ ਪੱਖੋਂ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਤੇ ਬਿਹਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਰਾਜ ਹਨ।
- ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਸੋਂ 2 ਕਰੋੜ 77 ਲੱਖ 43 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 15ਵਾਂ ਸਥਾਨ ਹੈ।
- ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੋਹਰੀ ਸੂਬੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ 14ਵਾਂ ਸਥਾਨ ਹੈ।
- ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ 121581 ਪਿੰਡ ਤੇ 217 ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ ਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਤਰਨਤਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੈ।
- ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਮਾਨਸਾ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਤੇ ਜਲੰਧਰ ਆਦਿ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਘੱਟ ਲੋਕ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੁਟੇ ਹਨ।

ਮਭਿਆਸ

ੳ ਨਕਸ਼ਾ ਕਾਰਜ (Map Work)

1. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼।
2. ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼।
3. ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ 1000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼।
4. ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਕਿਲੋਮੀਟਰ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼।

ਅ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਇੱਕ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਿਓ :

1. ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਸੋਂ ਦੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬਣਤਰ ਦਾ ਚਾਰਟ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਾਓ।
2. ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਸੋਂ ਦਾ ਜ਼ਿਲੇਵਾਰ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਕ ਤੱਕ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਓ।
4. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ 2011 ਦੀ ਜਨਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ?

(i) ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	(ii) ਬਿਹਾਰ
(iii) ਬੰਗਾਲ	(iv) ਕੇਰਲ

2. ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਜਾ ਕੇ ਵਸਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
  - (i) ਆਵਾਸ
  - (ii) ਸੁਤੰਤਰਤਾ
  - (iii) ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ
  - (iv) ਪਰਵਾਸ
3. ਸੰਨ 2011 ਦੀ ਜਨਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਫੀਸਦੀ ਕਾਮੇ ਖੇਤੀ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ?
  - (i) 35.5
  - (ii) 40.5
  - (ii) 30.5
  - (iv) 27.5
4. ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ?
5. ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਹਨ ?
6. ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਵਾਧਾ ਫੀਸਦੀ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
7. ਵਿਸ਼ਵ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਿਵਸ ਕਦੋਂ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ੲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਉੱਤਰ ਦਿਓ :

1. ਜਨਸੰਖਿਆ ਪੱਖੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖੋ।
2. ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਸੀ, ਵਸੋਂ ਘਣਤਾ, ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਤੇ ਸਾਖਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਕਿੰਨਵੇਂ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ?
3. ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਕੀ-ਕੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ?
4. ਸਾਜਰਤਾ ਦਰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ? ਸਾਜਰਤਾ ਪੱਖੋਂ ਪੰਜਾਬ ਕਿਹੜੇ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਪਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ?
5. ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੇਂਡੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਸੋਂ ਵੰਡ 'ਤੇ ਨੋਟ ਲਿਖੋ।
6. ਕੌਮੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੀਵੀ 200 ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਓ।

ਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉੱਤਰ ਦਿਓ :

1. ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਮਰ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਕੀ-ਕੀ ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ?
2. ਵਸੋਂ ਪਰਵਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
3. ਭਾਰਤੀ ਵਸੋਂ ਦੀ ਘਣਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਕਰੋ।
4. ਸਿਹਤ ਤੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਪੱਖੋਂ ਭਾਰਤੀ ਵਸੋਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਜਾਨਣਾ, ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਮੰਤਵ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਉਤਪਾਦਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

ਪਿਆਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਭੋਜਨ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਕੱਪੜੇ, ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਘਰ, ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵਾਹਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਰੇਡੀਓ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਾਧਨ

ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਮਨੁੱਖੀ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਉਹ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਦੁਰਲੱਭ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਧਿਕਤਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਤਪਾਦਕ ਅਧਿਕਤਮ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰ ਸਕੇ।

ਚਿੱਤਰ 1.1 ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ

(means) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੇ ਦੂਜੀ ਨਵੀਂ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਸੀਮਤ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਲੱਬਧ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ; ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ- ਦਹੀਂ, ਲੱਸੀ, ਮੱਖਣ, ਪਨੀਰ, ਮਠਿਆਈ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨ ‘ਦੁੱਧ’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਮਤ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

1.0 ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ (Basic Concepts)

- i. **ਵਸਤਾਂ (Goods)** - ਵਸਤਾਂ, ਉਹ ਛੂਹਣ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵਸਤੂ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ; ਰੇਡੀਓ, ਪੱਖਾ, ਮੋਬਾਇਲ ਫੋਨ ਆਦਿ।
- ii. **ਸੇਵਾਵਾਂ (Services)** - ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ-ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।
- iii. **ਉਪਯੋਗਤਾ/ਤੁਸ਼ਟੀਗੁਣ (Utility)** - ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗਤਾ/ਤੁਸ਼ਟੀਗੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪਿਆਸ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉਪਯੋਗਤਾ ਹੈ।
- iv. **ਕੀਮਤ (Price)** - ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਭਾਵ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ- ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੜੀ ਨੂੰ ₹ 500 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੜੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ₹ 500 ਹੈ।
- v. **ਧਨ (Wealth)** - ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਧਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ- ਕਿਤਾਬ, ਪੈਨ, ਕਮੀਜ਼, ਅਧਿਆਪਕ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਆਦਿ ਧਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

vi. ਮੁਦਰਾ (Money) - ਤੁਸੀਂ

ਸਾਰੇ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਰਤਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ₹ 10 ਦਾ ਪੈਨ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ₹ 5 ਦਾ ਇੱਕ ਕੱਪ ਚਾਹ ਦਾ ਪੀਤਾ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਕੂਲ ਫੀਸ ਲਈ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ₹ 200

ਚਿੱਤਰ 1.2 ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਦਰਾ

ਦਾ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ ਰੁਪਏ, ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਹਨ। ਮੁਦਰਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਾ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ; ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਡਾਲਰ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪੌਂਡ ਆਦਿ। ਮੁਦਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ :-

- ਮੁਦਰਾ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ।
- ਇਹ ਮੁੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਇਕਾਈ ਹੈ।
- ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ।
- ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

vii. ਮੰਗ (Demand) - ਮੰਗ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਦੀ ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪਭੋਗੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੀਮਤ ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ₹1 ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਕਲੇਟ ਕੀਮਤ ਤੇ ਪੰਜ ਚਾਕਲੇਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗ 5 ਚਾਕਲੇਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ₹2 ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਕਲੇਟ ਤੇ ₹3 ਚਾਕਲੇਟ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗ ਤਿੰਨ ਚਾਕਲੇਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਮੰਗ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

viii. ਪੂਰਤੀ (Supply) - ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਵਸਤੂ ਦੀ ਉਹ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ 50 ਚਾਕਲੇਟ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ₹ 5 ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਕਲੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਕਲੇਟ ਵੇਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਕੇ ₹ 10 ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਕਲੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ 10 ਚਾਕਲੇਟ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਤੀ 10 ਚਾਕਲੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਕੇ ₹ 20 ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਕਲੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ 30 ਚਾਕਲੇਟ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਤੀ 30 ਚਾਕਲੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਸਤੂਆਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ix. ਬਾਜ਼ਾਰ/ਮੰਡੀ (Market) - ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦਦੇ ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ ਕੇ ਖਰੀਦ/ ਵੇਚ ਕਰਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਖਰੀਦ/ਵੇਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ- ਟੈਲੀਫੋਨ, ਈ-ਮੇਲ, ਆਨ-ਲਾਈਨ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਨ-ਲਾਈਨ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ।

x. ਲਾਗਤ (Cost) - ਵਸਤੂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਤੱਕ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਸ਼ੀ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਾਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਜਿਵੇਂ, ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣਾ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇਣੀ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਖਰਚ ਆਦਿ ਲਾਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

xi. ਆਮਦਨ (Income) - ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਰਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਫਰਮ ਹਰ ਰੋਜ਼ 100 ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। 100 ਰੁਪਏ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਕਮੀਜ਼ ਵੇਚਣ ਉਪਰੰਤ ਫਰਮ ਨੂੰ ₹ 10,000 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ₹ 10,000 ਦੀ ਰਕਮ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ₹ 400 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ₹ 400 ਹੈ।

xii. ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ (Economic Activities) - ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੀਮਤ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਆਦਿ। ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਧਨ ਕਮਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਧਨ ਦੇ ਉਪਭੋਗ, ਉਤਪਾਦਨ, ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ: ਬੋਲਡਿੰਗ (Prof. Boulding) ਨੇ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ:-

xiii. ਅਣ-ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ (Non-Economic Activities) - ਅਣ-ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਉਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਕਲਿਆਣ, ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ, ਸਿਹਤ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਜਾਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਤਪਾਦਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

1.1 ਉਤਪਾਦਨ

ਉਤਪਾਦਨ ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਤਰਖਾਣ ਲੱਕੜੀ ਤੋਂ ਮੇਜ਼, ਕੁਰਸੀ, ਸੋਫਾ ਸੈਟ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਘੁਮਿਆਰ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਲੁਹਾਰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਹਲਵਾਈ ਦੁੱਧ, ਮੈਦੇ, ਵੇਸਣ ਤੋਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਿਠਾਈਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਦਿ। ਇਹਨਾਂ

ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ, ਮਿੱਟੀ, ਲੋਹਾ, ਦੁੱਧ, ਮੈਦਾ, ਵੇਸਟ ਆਦਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਰੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1.2 ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ

ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਲਈ ਚਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਕਾਰਕਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਭੂਮੀ, ਕਿਰਤ, ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ। ਭੂਮੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਕਿਰਤ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਪੂੰਜੀ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜੋ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉੱਦਮੀ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਿਮ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 1.3 ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਓ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕਹਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

ਇਹ ਪਿੰਡ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਨਾਲ ਭਲੀ-ਭਾਂਤੀ ਛੋਟੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਬੈਲ-ਗੱਡੀਆਂ, ਡੂਡੀ ਅਤੇ ਗੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਦੇ ਟ੍ਰੈਕਟਰਾਂ-ਟਰਾਲੀਆਂ ਸਮੇਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਸਾਂ, ਕਾਰਾਂ, ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਆਦਿ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਆਪਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲਗਪਗ 400 ਪਰਿਵਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਘਰ ਪੱਕੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ, ਨਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹਨ। ਨੇੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 1.4 ਪਿੰਡ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਚਿੱਤਰ 1.5 ਖੇਤੀ : ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਿਰਿਆ

ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਤਪਾਦਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇਗੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਧੰਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁੱਖ ਧੰਦਾ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਮੁੱਖ ਧੰਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ 80% ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਖੇਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਚਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ (ਭੂਮੀ, ਕਿਰਤ, ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਉਦਮੀ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

1.2.1 ਭੂਮੀ (Land) -

ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਭੂਮੀ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਨਸੰਖਿਆ ਹਰ ਸਾਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਂਢੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭੂਮੀ ਸਥਿਰ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਖੋਂ-ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

ਭੂਮੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ :

- i. ਭੂਮੀ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਅਣਮੁੱਲੀ ਸੁਗਾਤ ਹੈ।
- ii. ਭੂਮੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ।
- iii. ਭੂਮੀ ਸਥਿਰ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ?

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੀ ਮਾਪਦੰਡ ਇਕਾਈ ਹੈਕਟੇਅਰ ਹੈ। ਇਕ ਹੈਕਟੇਅਰ ਅੱਧੇ ਏਕੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਕ ਏਕੜ ਵਿੱਚ 8 ਕਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਵਿੱਚ 20 ਮਰਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਮਰਲਾ 25 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਘਾ, ਗੋਇਠਾ ਵਰਗੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ।

ਭੂਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ :-

ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਭੂਮੀ, ਖੇਤੀ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਫਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੇ ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੀ ਵਾਢੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸਾਨ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਜਾਂ ਮੱਕੀ ਦੀ ਫਸਲ ਬੀਜਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 60 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਢ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਨ ਦੀ ਫਸਲ ਬੀਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਸਲ ਸਤੰਬਰ - ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ ਵੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਦੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਫਸਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਣਕ, ਜੌਂ, ਛੋਲੇ, ਸਰੋਂ ਆਦਿ ਬੀਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੂਮੀ ਗੰਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਜਾਂ ਮੌਸਮੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਬੀਜਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਨੂੰ 'ਬਹੁ-ਫਸਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੂਮੀ ਦੇ ਇਕ ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਉਪਜ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਕਰਕੇ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਕੋਲੋਂ ਵਹਿੰਦੀ ਨਹਿਰ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਖਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੱਟਵਰਤੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਸਿੰਚਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਠਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਖੇਤੀ ਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦੇ 40% ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਖੇਤੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਿਰਫ ਵਰਖਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਨਹਿਰਾਂ, ਟਿਊਬਵੈੱਲ, ਡੀਜ਼ਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਪੰਪਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਹੁਫਸਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸਾਨ ਵੱਧ ਝਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜ, ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਜਾਂ ਜੈਵਿਕ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਉਚਿੱਤ ਮਾਤਰਾ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ, ਖੇਤੀ ਦੇ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਉਪਕਰਣ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੈਕਟਰ ਆਦਿ) ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੇ ਤਾਂ, ਫਸਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈਕਟੇਅਰ ਉਪਜ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਨ 1966-67 ਵਿੱਚ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਕਣਕ ਅਤੇ ਚਾਵਲ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਵਾਧਾ, ਵੱਧ ਝਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜਾਂ, ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਚਾਈ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵੱਧ ਝਾੜ ਵਾਲੇ ਬੀਜਾਂ ਦੇ

ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਉਪਕਰਨਾਂ ਨਾਲ ਕਣਕ ਅਤੇ ਚਾਵਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕਿਰਿਆ

ਆਪਣੇ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ:

- i ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਧੀ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ?
- ii ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਸਰੋਤ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।
- iii ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੀਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਬੀਜਣ ਦਾ ਅਤੇ ਵੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ ?
- iv ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਖਾਦਾਂ ਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ ?

ਭੂਮੀ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ਤਾ

ਭੂਮੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਵਲ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ, ਇੱਕ ਭੂਮੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਉੱਤੇ ਬਗੀਚਾ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਝੀਲ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਖੇਤੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਦੇ ਉਪਜਾਊਪਣ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਉੱਪਜ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੱਧ ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ।

ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਜਾਈ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਘਟਿਆ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘਟਦਾ ਪੱਧਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਡੂੰਘੇ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ 35 ਮਿਲੀਅਨ ਹੈਕਟਰ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਜਾਈ ਲਈ 212 ਮਿਲੀਅਨ ਲੀਟਰ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਇਕੱਲਾ ਪੰਜਾਬ ਸਮੁੱਚੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭੰਡਾਰਾਂ ਵਿੱਚ 60% ਕਣਕ ਅਤੇ 35% ਝੋਨੇ ਦੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ‘ਅਨਾਜ ਟੋਕਰੀ’ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁ-ਫਸਲੀ ਵਿਧੀ ਕਾਰਨ ਫਸਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਠੋਸ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਵੀ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਤੀ

ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਸਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਲਣ, ਚਾਰੇ, ਤੂੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਹੁਣ ਕਿਸਾਨ, ਝੋਨੇ ਦੀ ਵਾਢੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਣਕ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਝੋਨੇ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਰੂਪੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਇਸ ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅੱਗ ਕਾਰਣ ਸਾਡਾ ਸਮੁੱਚਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪਲੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਥਿਤਕ ਸੰਤੁਲਨ ਲੜਖੜਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉੱਪਰਲੀ ਸਤ੍ਹਾ ਦਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵਧਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੂਖਮ ਜੀਵ, ਬੈਕਟੀਰੀਆ, ਉੱਲੀ, ਮਿੱਤਰ ਕੀੜੇ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਬੇਵਕਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੱਤ ਅਤੇ ਯੋਗਿਕ ਵੀ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਿਹਤ ਹਰ ਸਾਲ ਨਿੱਘਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਟਾਵੇਟਰ ਨਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਰਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਖੁਰਾਕੀ ਤੱਤ ਮੁੜ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਫਸਲ ਦਾ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਧੁਨਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 1.6 ਰੋਟਾਵੇਟਰ

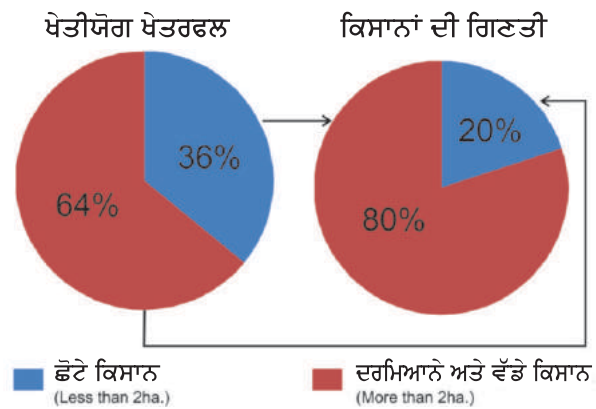
ਕਿਰਿਆ

ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜਾਂ ਨੇੜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਾਲੀ ਸਾੜਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ? ਜੇਕਰ ਕਿਸਾਨ ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬੁਰੇ ਪਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉ।

ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੀ ਵੰਡ

ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਖੇਤੀ ਵਾਸਤੇ ਉਚਿੱਤ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਭੂਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 20 ਪਰਿਵਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਹੀ ਯੋਗ ਭੂਮੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। 100 ਪਰਿਵਾਰ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਵਾਹੀ ਯੋਗ ਭੂਮੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 50 ਦੇ ਲਗਪਗ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੂਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਬਾਕੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਈ ਚਾਰਟ 1.1 (Pie Chart 1.1)

ਆਓ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ

ਪਾਈ ਚਾਰਟ 1.1 ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚਲੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤ ਛੋਟੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਿਖਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸਿੰਜਾਈ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਿਹਨਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਕੋਲ 10 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਹੀਯੋਗ ਭੂਮੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੰਜਾਈ ਦੇ ਢੁੱਕਵੇਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਅਤੇ ਕਟਾਈ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖੇਤੀ ਫ਼ਾਰਮ ਦਾ ਔਸਤ ਆਕਾਰ 2-3 ਹੈਕਟੇਅਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਔਸਤ ਖੇਤੀ ਜੋਤਾਂ 3 ਹੈਕਟੇਅਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਗਪਗ 70 % ਖੇਤੀ ਫ਼ਾਰਮ 2 ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਔਸਤ ਖੇਤੀ ਜੋਤਾਂ 122 ਹੈਕਟੇਅਰ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਫ਼ਾਰਮਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਖੇਤੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਭੂਮੀ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ, ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਖਰੀ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹਨ। ਭੂਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁਝ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਨ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲ, ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ

ਸ਼ਕਤੀ, ਮਸ਼ੀਨੀ ਜਾਂ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਬੀਜ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1.2.2 ਕਿਰਤ (Labour)

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ‘ਕਿਰਤ’ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਿਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਰਾਲਿਆਂ (ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ) ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਖੇਡ ਖੇਡਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਂ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਕਿਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਕੋਚ ਜਾਂ ਫੁੱਟਬਾਲ ਦਾ ਕੋਚ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਰਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ‘ਕਿਰਤ’ ਕਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਥਿਕ (ਵਿੱਤੀ) ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

- i. ਇਹ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸਾਧਨ ਹੈ ।
- ii. ਕਿਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- iii. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵੱਧ ਹੈ।
- iv. ਕਿਰਤ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- v. ਕਿਰਤ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ।

ਖੇਤੀ ਲਈ ਕਿਰਤ ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ ?

ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਖੇਤੀ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਰਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭੂਮੀਹੀਣ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਕਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਵੱਡੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਚੁਕਾਉਣ ਬਦਲੇ ਆਪਣੀ ਭੂਮੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਸਾਨ ਭੂਮੀਹੀਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਮਿਆਨੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਖੇਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਥੇ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਦਿ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਸੀ

ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੱਡੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਨਕਦ ਜਾਂ ਵਸਤੂ (ਜਿਵੇਂ, ਕਣਕ ਆਦਿ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫ਼ਸਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਟਾਈ, ਬਿਜਾਈ ਆਦਿ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਓ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ

- i ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ?
- ii ਕੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
- iii ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ (ਮਜ਼ਦੂਰੀ) ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ?
- iv ਪਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
- v ਮਜ਼ਦੂਰ ਪਰਵਾਸ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ? ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਤ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਪਜਾਊ ਭੂਮੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਖੇਤੀ, ਉਦਯੋਗ, ਖਾਣ-ਖੁਦਾਈ, ਆਵਾਜਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਵਪਾਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕੰਮ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

1.2.3 ਪੂੰਜੀ (Capital)

ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਉਤਪਾਦਿਤ ਸਾਧਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਆਗਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਿੱਜੀ ਘਰ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮੁਦਰਾ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਉਤਪਾਦਕ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੈਸੇ ਜਮਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਕਾਊਂਟਰ ਤੇ ਪਿਆ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਸੈੱਟ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਟੀ.ਵੀ. ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰੰਜੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

- i. ਮਨੁੱਖ-ਕਿਰਤ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।
- ii. ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਗੌਣ ਸਾਧਨ ਹੈ।
- iii. ਪ੍ਰੰਜੀ ਹਸਤਾਂਤਰਿਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- iv. ਪ੍ਰੰਜੀ ਦੀ ਘਿਸਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਖੇਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰੰਜੀ ਦੀ ਲੋੜ

ਖੇਤੀ ਵਾਸਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ- ਖੇਤੀ ਲਈ ਬੀਜ, ਰਸਾਇਣਿਕ ਖਾਦਾਂ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ, ਖੇਤੀ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਉਪਕਰਣ ਆਦਿ ਖਰੀਦਣ ਵਾਸਤੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰੰਜੀ ਕੌਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ? ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖੇਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੱਚਤ ਰਾਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਆਜ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਦਰ ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਘਰ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਦੇਸ਼ਿਕ ਪੇਂਡੂ ਬੈਂਕ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਮਿਤੀ, ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਫਾਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਐਂਡ ਰੂਰਲ ਡਿਵਲਪਮੈਂਟ (NABARD) ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੰਜੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

1.2.4 ਉੱਦਮੀ (Entrepreneur)

ਉੱਦਮੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਨਿਰਣੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਖਿਮ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉੱਦਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਦਮੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ :-

- i. ਉਹ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ii. ਉਹ ਜੋਖਿਮ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- iii. ਉਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਧਨਾਂ (ਭੂਮੀ, ਕਿਰਤ, ਪ੍ਰੰਜੀ) ਵਿੱਚ ਤਾਲ ਮੇਲ ਕਰਕੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿਰਿਆ ਲਈ ਕਿਸਾਨ ਇੱਕ ਉੱਦਮੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ।

1.3 ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਮੰਡੀਕਰਨ

ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਭੂਮੀ ਉੱਤੇ ਫਸਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਮਿਆਨੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਫਸਲ ਰੱਖਕੇ ਬਚੀ ਹੋਈ ਫਸਲ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੱਧ ਵਰਗ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਹਨ ਜੋ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਫਸਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 1.7 ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ

ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੱਚਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਆਪਣੀ ਬੱਚਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਅਗਲੇ ਬਿਜਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੂੰਜੀ (ਜਿਵੇਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਬੀਜ ਖਰੀਦਣ ਆਦਿ) ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਥਿਰ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।

1.4 ਖੇਤੀ ਸਹਾਇਕ ਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ

ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਕਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ, ਡੇਅਰੀ ਇੱਕ ਖੇਤੀ ਸਹਾਇਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੁੱਧ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ‘ਦੁੱਧ ਸ਼ੀਤਲ ਕੇਂਦਰ’ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਦੂਰ ਦੂਰਾਡੇ ਦੇ ਕਸਬਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਮੁਰਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਦੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ ਪਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਤਰਖਾਣਾ, ਲੁਹਾਰਾਂ, ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਛੋਟੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੱਕਰ ਅਤੇ ਗੁੜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ, ਰਿਕਸ਼ਿਆਂ, ਟਾਂਗਿਆਂ,

ਬੈਲ ਗੱਡੀਆਂ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਕਾ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 1.8 ਖੇਤੀ ਸਹਾਇਕ ਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦਾ ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ 100 ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 24 ਹੀ ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੀ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਬੱਚਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਕੇ ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਵਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕਾਰਕਾਂ— ਭੂਮੀ, ਕਿਰਤ, ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਉਦਮੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਕਾਰਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵੱਖ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ (Summary)

- ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅਸੀਮਿਤ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਹੈ।
- ਉਤਪਾਦਨ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਉਹ ਕਿਸਮ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਿਤਾਤੁਸ਼ਟੀਗੁਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

- ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਭੂਮੀ, ਕਿਰਤ, ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ ਹਨ।
- ਭੂਮੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਮੁਫਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਥਿਰ ਹੈ।
- ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਿਰਤ ਅਖਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਿਰਤ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।
- ਪੂੰਜੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਉਤਪਾਦਿਤ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਆਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੂੰਜੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੇਤੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਮੁੱਖ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਢੰਗਾਂ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਭੂਮੀ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਤਰ ਵੀ ਘਟਿਆ ਹੈ।
- ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੀ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ਼ ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗ਼ੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਤਪਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

ਉ ਵਸਤੂਨਿਸ਼ਠ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

1. ਖਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ..... ਹਨ।
- ..... ਜੋਖਿਮ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- ..... ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨ ਹੈ।
- ਇਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫ਼ਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ..... ਹਨ।
- ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ..... ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ..... ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2. ਬਹੁਵਿਕਲਪਿਕ ਚੋਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-

- i. ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਕਾਰਕ ਅਚਲ ਹੈ ?
a. ਭੂਮੀ   b. ਕਿਰਤ   c. ਪੂੰਜੀ   d. ਉੱਦਮੀ
- ii. ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ..... ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।
a. ਉਤਪਾਦਨ   b. ਉਪਭੋਗਤਾ   c. ਵੰਡ   d. ਕਿਰਤ
- iii. ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਕਰ ਕਣਕ ਅਤੇ ਧਾਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
a. ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ   b. ਕਣਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ   c. ਧਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ   d. ਚਿੱਟੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
- iv. ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ?
a. ਰੁਪਏ   b. ਡਾਲਰ   c. ਯਾਨ   d. ਪੌਂਡ

3. ਸਹੀ ਗਲਤ :-

- i. ਭੂਮੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।
- ii. ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸੀਮਿਤ ਲੋੜਾਂ ਅਸੀਮਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
- iii. ਕਿਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।
- iv. ਉਦਮੀ ਜੋਖਿਮ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- v. ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕੰਮ ਕਿਰਤ ਹੈ।
- vi. ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4. ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਉੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ :-

- i. ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ?
- ii. ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿਰਿਆ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ?
- iii. ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ?
- iv. ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ?
- v. ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਿਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ?
- vi. ਮਜਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
- vii. ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਗੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੱਸੋ ?

- vii. ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀ ਲਈ ਪੂੰਜੀ ਕਿਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ?
- ix. ਭੂਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਿਖੋ।
- x. ਮਜ਼ਦੂਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ?
- xi. ਕਿਸਾਨ ਪਰਾਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਕਿਉਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ?

ਅ ਛੋਟੇ ਉੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-

1. ਅਸੀਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ?
2. ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੈ ? ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿਓ।
3. ਸਿੰਚਾਈ ਲਈ ਟਿਊਬਵੈੱਲਾਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
4. ਬਹੁ ਫਸਲੀ ਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ ? ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ।
5. ਭੂਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਦਾਵਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਦਸੋ।
6. ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੋਈ ਹੈ ?
7. ਭੂਮੀ ਉਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਖੇਤੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਕੀ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਏ ?
8. ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ?
9. ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਲਈ ਕਿਰਤ ਦੇ ਦੋ ਸਰੋਤ ਦੱਸੋ।
10. ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ?
11. ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਅਨਾਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਲਿਖੋ।
12. ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਨ ?
13. ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।
14. ਵੱਡੇ ਕਿਸਾਨ ਵਾਧੂ ਹੋਏ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।
15. ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ-ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੈਰ ਖੇਤੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ?
16. ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੈਰ ਖੇਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?
17. ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੁਹੰਦ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗੁਣਵਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਘਾਰ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ?

ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਆਕਾਰ ਚੀਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੈ। ਜਨਗਣਨਾ (Census) 2011 ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ 1210.19 ਮਿਲੀਅਨ ਜਾਂ 121 ਕਰੋੜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਇਸ ਪਾਠ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਉਸ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ, ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥ, ਮਿੱਟੀ, ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੇਣ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਧਨ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ‘ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨ’ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਆਕਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ, ਵਿਦਿਅਕ ਗੁਣ, ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਆਦਿ ‘ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ’ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੱਹਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਈ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਦੇਸ਼ ਹੋਏ ਆਰਥਿਕ ਪੱਖੋਂ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਗੁਣਵਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਵਰਤਮਾਨ ਉਤਪਾਦਨ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਧਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਧਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ

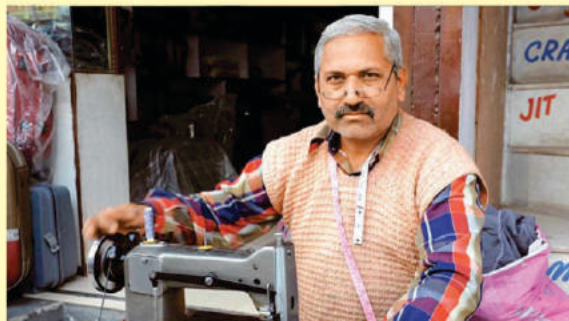

ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਵ ਪੂੰਜੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪੂੰਜੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਤਪਾਦ (Gross National Product) ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹਤਰ ਸਿਖਲਾਈ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਉੱਚ-ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮਨੁੱਖੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੇਹਤਰ ਉਤਪਾਦਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਭੂਮੀ ਦੀ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਓ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ

ਚਿੱਤਰ 2.1 ਮਾਨਵ ਪੂੰਜੀ (ਡਾਕਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਅਧਿਆਪਕ, ਦਰਜੀ ਆਦਿ)

ਬੱਚਿਓ ਚਿੱਤਰ 2.1 ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ, ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਸਪੱਤੀ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖੀ ਪੂੰਜੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਧਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਪੂੰਜੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਹੀ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਸੰਖਿਆ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕ ਉਤਪਾਦਕ ਪਰਿਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਆਦਿ ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਵੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਧ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਲੋਕ ਵਧੀਆਂ ਉਤਪਾਦਕ ਸਾਧਨ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਮਨਦੀਪ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨਦੀਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਚੌਧਰੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਦੀਪ ਤੇ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਮਨਦੀਪ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਨਦੀਪ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਚੰਗੇ ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਮਨਦੀਪ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਤ ਚੰਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਮੁੱਖੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਕੋਰਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਬੰਧੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੀ ਇਕ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ। ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਜੀਤੂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਘੱਟ ਮਿਲਣ ਕਾਰਣ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਵੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਬਿਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਕਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮਨਦੀਪ ਸਰੀਰਕ ਪਖੋਂ ਤਕੜਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਸਿਹਤ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਿੱਤਾ ਮੁੱਖੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਕੋਰਸ ਨੇ ਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਕਮਾਈ।

ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਮਨਦੀਪ ਦੀ ਕਿਰਤ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਇਆ। ਵਧੀ ਕੁੱਲ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਨੇ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਿੱਖਿਅਤ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਕੁਸ਼ਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਵੇਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਵਧੇਰੇ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਮਨਦੀਪ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਿਹੜੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਆਪ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਕਾਰਣ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਵੇਸ਼, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਬਣਾਇਆ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਭਾਰਤ, ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨਪੜ੍ਹ, ਰੋਗੀ ਅਤੇ ਅਕੁਸ਼ਲ ਜਨਸੰਖਿਆ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਰਹੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

2.1 ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ

(i) **ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ** : ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨਦੀਪ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਮਨਦੀਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨਾ,

ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵੱਲੋਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਆਦਿ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

(a) **ਮੁੱਢਲਾ ਖੇਤਰ** - ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਖੇਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ, ਡੇਅਰੀ, ਮੁਰਗੀ ਪਾਲਣ, ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ, ਖਾਣਾਂ, ਵਣ ਵਿਗਿਆਨ, ਚਾਰਗਾਹ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।

(b) **ਗੌਣ ਖੇਤਰ** - ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਅੰਤਿਮ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਨੇ ਤੋਂ ਗੁੜ ਬਣਾਉਣਾ, ਕਪਾਹ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ ਬਣਾਉਣਾ ਆਦਿ।

(c) **ਸੇਵਾ ਖੇਤਰ** - ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਅਤੇ ਗੌਣ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਪਾਰ, ਆਵਾਜਾਈ, ਸੰਚਾਰ, ਬੈਂਕਿੰਗ, ਬੀਮਾ, ਸਿਹਤ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ ਆਦਿ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁੱਢਲਾ ਖੇਤਰ

ਗੌਣ ਖੇਤਰ

ਸੇਵਾ ਖੇਤਰ

ਚਿੱਤਰ 2.2 ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ

(ii) **ਗੈਰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ** : ਉਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਗੈਰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਅਧਿਆਪਕ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਗ੍ਰਹਿਣੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਆਪ ਸਿਉਣੇ, ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।

ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ :

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਦੀਪ ਦੀ ਮਾਂ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨਦੀਪ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਉਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਰਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮੱਰਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ‘ਸਿੱਖਿਆ’ ਅਤੇ ‘ਕੁਸ਼ਲਤਾ’ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਮਾਈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਧਾਰਕ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਿਤ ਅੰਤਿਮ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਜੋੜ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ੁੱਧ ਸਾਧਨ ਆਮਦਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 2.3 ਔਰਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ

ਸੰਗਠਤ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਬਰਾਬਰ ਵੇਤਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਤ ਖੇਤਰ ‘ਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ‘ਚ ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਵੇਤਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ-ਲਿਖੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੇਤਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਨ-ਲਿਖਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ, ਪੁਲਾੜ ਖੇਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ: ਕਿਰਨ ਬੇਦੀ, ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ, ਸੁਨੀਤਾ ਵਿਲੀਅਮ ਆਦਿ। ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਹੁਨਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਰਿਆ

ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਕਲੋਨੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ :-

- ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ?
- ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ?
- ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦੋ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦਿਓ।
- ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕੰਮ ਆਰਥਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ ਆਰਥਿਕ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ?

2.2 ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ

ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਸਵਸਥ ਜਨਸੰਖਿਆ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਨਸੰਖਿਆ ਪਰਿਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.2.1 ਸਿੱਖਿਆ

ਸਿੱਖਿਆ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਕੱਲੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ, ਮਨਦੀਪ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ, ਚੰਗਾ ਨਾਗਰਿਕ

ਚਿੱਤਰ 2.4 ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ

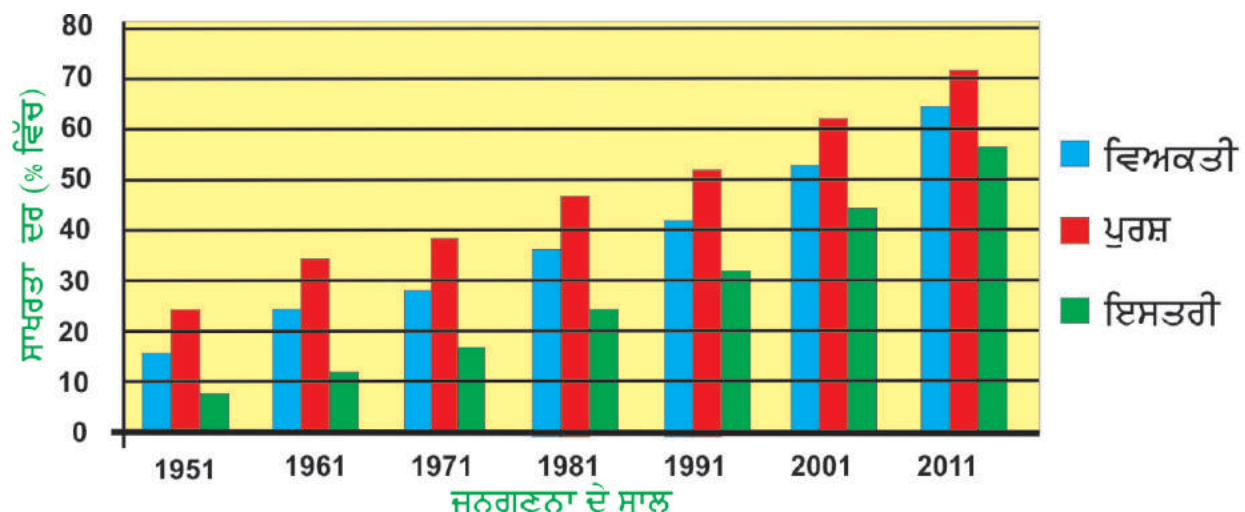

ਬਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ

ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਜਨਗਣਨਾ 2011 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 74% ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ 82.14% ਅਤੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ 65.46% ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਰੀਬ 16.68% ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 16.1% ਵੱਧ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਖਰਤਾ ਦੀ ਦਰ 93.9% ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ 63.8% ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 75.84 % ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 80.44% ਅਤੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ 70.73% ਹੈ।

ਗ੍ਰਾਫ 2.1 ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ

ਗ੍ਰਾਫ 2.1 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ।

- ਕੀ ਸਾਲ 1951 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਲ 2011 ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਵਧੀ ਹੈ।
- ਕਿਸ ਸਾਲ ਭਾਰਤ ਨੇ 50% ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ।
- ਕਿਸ ਸਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹੀ।
- ਕਿਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ
- ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਦਰ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਹੈ ?